

Warszawa, dnia 12 lutego 2015 r.

KILW/03210/01/15

Pani
Daria Lipińska-Nałęcz
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego
ul. Wspólna 1/3
00-529 Warszawa

Szanowna Pani Daria Lipińska-Nałęcz,

Odnosząc się, w imieniu Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, do pisma Pani Podsekretarz Stanu dr hab. Darii Lipińskiej-Nałęcz o numerze DWM.ZSK.186.190.2014.MMK oraz załączonego projektu ustawy o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej pragnę przypomnieć, iż kwestie związane z uznawaniem w ramach Unii Europejskiej kwalifikacji zawodowych w ramach zawodów regulowanych regulowała pierwotnie Dyrektywa 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych, określająca reguły umożliwiające uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego lub też do prowadzenia działalności regulowanej w państwie członkowskim innym niż to, w którym dany obywatel państwa członkowskiego Unii Europejskiej uzyskał kwalifikacje zawodowe. Rozwiązania przez nią wprowadzone obejmowały tzw. ogólny system uznawania kwalifikacji – do polskiego porządku wprowadzony ustawą z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej. Jednakże dla szeregu, tzw. sektorowych, zawodów, w skład których wchodzi zawód lekarza weterynarii, a także zawody lekarza, lekarza dentystry, pielęgniarki, położnej, farmaceuty oraz architekta, przewidziano system tzw. automatycznego uznawania kwalifikacji zawodowych bazujący na wprowadzeniu wspólnych minimalnych wymogów w zakresie kształcenia. W odniesieniu do tychże zawodów regulacje Dyrektywy 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych wprowadzone do polskiego porządku prawnego zostały ustawami regulującymi wykonywanie wskazanych wyżej zawodów. W odniesieniu do lekarzy weterynarii będzie to oczywiście ustawa z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych.

Przedstawiony do opinii projekt ustawy o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, w założeniu ustawodawcy miałyby wprowadzać do polskiego porządku prawnego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/55/UE z dnia 20 listopada 2013 r. zmieniającą wzmiankowaną wyżej dyrektywę 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych oraz rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym, graniczny termin na wprowadzenie rzeczony dyrektywy do krajowego porządku prawnego to 18 stycznia 2016 r.

Mając powyższe na uwadze nie sposób ocenić propozycji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/55/UE pozytywnie. Zdaniem Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej reguły uznawania kwalifikacji zawodowych uzyskanych w państwach członkowskich Unii Europejskiej winny być umiejscowione w akcie prawnym odnoszącym się do tego, konkretnego zawodu, w tym wypadku w ustawie z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych. Regulacje zmienionej dyrektywy 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych właśnie w ten sposób zostały wprowadzone do polskiego porządku prawnego i naturalnym oraz konsekwentnym wydawałoby się powtórzenie tego sposobu wdrożenia. Pozostawienie projektu ustawy o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej w aktualnym brzmieniu w dalszej konsekwencji utrudni jedynie dotarcie osobie zainteresowanej do norm prawnych regulujących uznanie kwalifikacji w danym konkretnym zawodzie sektorowym. Dotychczas wystarczyło, iż osoba zainteresowana wykonywaniem zawodu lekarza weterynarii na terenie Polski zapoznała się z ustawą o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych gdzie kwestie związane z uznawaniem kwalifikacji również były ujęte. Zgodnie z przedłożoną propozycją w przyszłości zostanie ona zmuszona do lektury kolejnego aktu prawnego sformułowanego dodatkowo w sposób mało przejrzysty i zrozumiały dla osoby nieposiadającej wykształcenia prawniczego – choćby wprowadzenie niejasnego podziału na organy uprawnione i właściwe z jednoczesnym ogólnym odesłaniem w przypadku tych drugich do ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej.

Mając powyższe w pamięci, pragnę ponownie pokreślić, iż zawód lekarza weterynarii w sposób pełny, odrębny i poniekąd autonomiczny uregulowany jest aktem prawnym rangi ustawowej tj. ustawą o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych i wszelkie kwestie go dotyczące winny być w jej ramach ujęte. Dlatego też Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna postuluje wdrożenie zmian wprowadzanych przez dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/55/UE w drodze stosownej nowelizacji ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych zawierającej w szczególności bardziej restrykcyjne od zaproponowanych zasady weryfikacji znajomości języka polskiego przez obywateli państw członkowskich UE, kwestie związane z europejską legitymacją zawodową z uwzględnieniem specyfiki zawodu lekarza weterynarii, a zwłaszcza uzyskiwania uprawnień specjalistycznych oraz wyraźne zastrzeżenie o niemożności przyznania częściowego dostępu do zawodu lekarza weterynarii.

Z poważaniem

PREZYB
Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej
lek. wet. Jacek Kukaszewicz